

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 8CoE/512/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3614205259
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Natália Čekanová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3614205259.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného JUDr. Martinom Máčajom, advokátom vykonávajúcim činnosť prostredníctvom advokátskej kancelárie Advocate s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 36 865 141, proti povinnému: M. M., bytom R., K. č. XXX/XX, štátny občan A. republiky, o vymozenie sumy 505,87 Eur s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Partizánske zo dňa 11. septembra 2014, č. k. 1Er/691/2014 - 9, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa **z r u š u j e** a exekučné konanie **z a s t a v u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zamietol žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD. o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie spísaným do zápisnice súdnym exekútorom dňa 23.05.2014 domáha proti povinnému vykonania exekúcie pre vymozenie sumy 505,87 Eur s príslušenstvom na podklade exekučného titulu, ktorým je rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s. sp. zn. SR 00272/08 zo dňa 31.01.2008. Súd prvého stupňa sa oboznámil so žiadosťou súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhom na vykonanie exekúcie, výpisom z obchodného registra, obsahom spisu tamojšieho okresného súdu sp. zn. 3Er/2320/2008 a dospel k záveru, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je potrebné zamietnuť. Dôvodil, že záväzkovo-právny vzťah medzi účastníkmi, z dôvodu porušenia ktorého došlo k vydaniu rozhodcovského rozsudku, vznikol na základe zmluvy zo dňa 13.06.2007 posúdenej ako zmluva o úvere. Z obchodného registra vyplýva, že oprávnený je podnikateľ, predmetom činnosti ktorého je okrem iného poskytovanie úverov z vlastných zdrojov. Oprávnený pri uzatváraní zmluvy konal v rámci svojej podnikateľskej činnosti a zmluvu uzatvoril s povinným ako fyzickou osobou - nepodnikateľom. Z listinných dôkazov nevyplýva, že by bol povinný podnikateľom, resp. že by zmluvu uzatvoril v rámci predmetu svojej obchodnej, či inej podnikateľskej činnosti. Keďže predmetnú zmluvu uzatváral na jednej strane spotrebiteľ a na druhej strane dodávateľ, súd posúdil predmetnú zmluvu ako zmluvu spotrebiteľskú a vzťah založený touto zmluvou ako vzťah spotrebiteľský. Spotrebiteľ neprestáva byť spotrebiteľom a neprestáva požívať zvýšenú mieru ochrany v právnych vzťahoch s dodávateľom ani v exekučnom konaní, ktoré je súčasťou práva na súdnu ochranu. Poukázal na skutočnosť, že súčasťou zmluvy o úvere sú aj všeobecné obchodné podmienky, ktoré obsahujú okrem iného aj rozhodcovskú doložku. Táto rozhodcovská doložka však nespĺňa podmienku jej individuálneho dojednania. Za individuálne dojednanie rozhodcovskej zmluvy treba považovať také, ktorému predchádzalo náležité poučenie spotrebiteľa o právnych dôsledkoch uzavretia rozhodcovskej zmluvy so zameraním na zhoršenie procesných práv a povinností v neprospech spotrebiteľa v porovnaní so súdnym konaním. Spotrebiteľovi musí byť pritom daná reálne možnosť voľby, či prijme alebo neprijme rozhodcovskú zmluvu. Voľba spotrebiteľa v prospech všeobecného súdu nesmie byť spojená s možnosťou neuzavretia samotnej spotrebiteľskej zmluvy. V predmetnej exekučnej veci však povinný nemohol ovplyvniť zmysel a

obsah rozhodcovskej doložky, pretože táto bola inkorporovaná do všeobecných obchodných podmienok. V prípade, ak chcel zmluvu o úvere povinný uzavrieť, musel ju akceptovať ako celok alebo ako celok odmietnuť. Povinný teda nemal možnosť sa rozhodnúť, či chce alebo nechce rozhodcovskú zmluvu vo forme doložky uzavrieť, nemal možnosť vybrať si rozhodcovský súd, či obmedziť rozsah sporov, ktoré budú riešené v rámci rozhodcovského konania. Podpisom takejto zmluvy sa povinný pred vznikom akéhokoľvek sporu s oprávneným bez primeraného dôvodu vopred vzdáva svojich práv uplatniť svoje nároky alebo brániť svoje práva pred všeobecným súdom. Ak aj zmluva o úvere poskytuje spotrebiteľovi možnosť obrátiť sa na všeobecný súd, takáto možnosť je len iluzórna, pretože trvá len do podania návrhu na začatie rozhodcovského konania. Z rozhodovacej praxe exekučného súdu je zrejmé, že v prípade spotrebiteľských úverov je to výlučne veriteľ, kto iniciuje rozhodcovské konanie proti dlžníkovi - spotrebiteľovi. V prípade, ak si veriteľ vynúti od spotrebiteľa prijatie rozhodcovskej doložky (jej včlenením do formulára zmluvy alebo do všeobecných obchodných podmienok), nadobudne tak voči spotrebiteľovi neprimeranú výhodu v tom, že sám môže určiť, kto s konečnou platnosťou ich spor rozhodne. Rozhodcovskú doložku v zmluve uzavretej medzi dodávateľom (oprávneným) a spotrebiteľom (povinným), na podklade ktorej dodávateľ (oprávnený) iniciuje voči spotrebiteľovi (povinnému) rozhodcovské konanie a ktorá nebola dojednaná individuálne po vzniku sporu medzi účastníkmi zmluvy, súd prvého stupňa považoval za neprijateľnú (nekalú) podmienku v spotrebiteľskej zmluve a z toho dôvodu za absolútne neplatnú, pretože spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Z dôvodu absolútnej neplatnosti rozhodcovskej doložky nemôže byť na podklade takejto doložky vydaný rozhodcovský rozsudok spôsobilým exekučným titulom. Pre úplnosť súd prvého stupňa dodal, že rozhodcovská doložka bola posúdená ako absolútne neplatná už v uznesení č. k. 3Er/2320/2008 - 21 zo dňa 08.02.2010, právoplatným dňa 08.06.2010. Skutkový a ani právny stav sa medzi účastníkmi od právoplatnosti predmetného uznesenia nezmenil a dôvody, pre ktoré bola exekúcia zastavená, platia aj v tomto exekučnom konaní. Súd prvého stupňa použijúc eurokonformný výklad ustanovení na ochranu spotrebiteľa, interpretačné pravidlo podľa ustanovenia § 54 Občianskeho zákonníka (v pochybnostiach v prospech spotrebiteľa), rešpektujúc ustálenú judikatúru súdov vyššieho stupňa, v súlade s § 44 ods. 2 Exekučného poriadku žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre rozpor exekučného titulu so zákonom zamietol.

Proti uvedenému uzneseniu súdu prvého stupňa podal v zákonom stanovenej lehote, prostredníctvom právneho zástupcu, odvolanie oprávnený, ktorý navrhol jeho zrušenie a vrátenie veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V odvolaní vyčítal súdu prvého stupňa predovšetkým nesprávne právne posúdenie veci v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. a zároveň podľa jeho názoru rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z neúplného zistenia skutkového stavu v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p. Mal za to, že súd prvého stupňa prekročil rámec svojej preskúmvacej činnosti, ktorú mu zveril Exekučný poriadok a v jeho nadväznosti zákon č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. Exekučný súd v konaní o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie z predložených podkladov posudzuje exekučný titul z formálnej a materiálnej stránky. Formálne preskúmvanie exekučného titulu sa obmedzuje na dodržanie všetkých formálnych náležitostí exekučného titulu. Preskúmvaním materiálnej stránky zisťuje exekučný súd, či sú splnené hmotnoprávne predpoklady exekučného titulu. Splnenie podmienok zastavenia exekúcie, t. j. zaväzovať k niečomu objektívne nemožnému, právom nedovolenému, alebo k niečomu čo je v rozpore s dobrými mravmi, však musí mať povahu zjavného nedostatku exekučného titulu. V rámci exekučného konania súd nemôže zaujímať právne stanoviská a úvahy k výroku samotného exekučného titulu. Postupom súdu v tejto veci a jeho výkladom ust. § 45 zákona o rozhodcovskom konaní dochádza k nahradzovaniu konania o žalobách o zrušenie rozhodcovských rozsudkov exekučným konaním, čo je v rozpore s obsahom a účelom zákona o rozhodcovskom konaní. Oprávnený ďalej zastával názor, že súd prvého stupňa pri posudzovaní predložených dôkazov neúplne zistil skutkový stav veci, keďže namietal skutočnosť, že zmluvnými stranami nebola dojednaná žiadna rozhodcovská zmluva/rozhodcovská doložka. Uviedol, že oprávnený s povinným uzatvára rozhodcovskú zmluvu podľa § 3 a nasl. zákona č. 244/2002 Z. z. formou samostatného právneho úkonu, a to na samostatnej listine. V niektorých prípadoch je rozhodcovská doložka dohodnutá v rámci všeobecných obchodných podmienok. Konajúci súd však tieto skutočnosti dostatočne nezisťoval a zaťažil konanie vadou nedostatočne zisteného skutkového stavu. Na základe uvedeného oprávnený zastával názor, že exekučný titul bol vydaný oprávneným orgánom v konaní vedenom v zmysle zákona č. 244/2002 Z. z. a konajúci súd konal nad rámec zákonných ustanovení.

Vyjadrenie k odvolaniu oprávneného podané nebolo.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné zrušiť podľa § 221 ods. 1 písm. d/ O.s.p. a exekučné konanie zastaviť podľa § 103 a § 104 ods. 1 O.s.p. <<http://www.epi.sk/main/goto.ashx?t=27&p=3406634-3406638>> v spojení s § 251 ods. 4 O.s.p <<http://www.epi.sk/main/goto.ashx?t=27&p=4793422>>. z týchto dôvodov:

V predmetnej veci sa oprávnený návrhom, spísaným do zápisnice na exekútorskom úrade JUDr. Rudolfa Krutého, PhD. dňa 23.05.2014, domáhal vykonania exekúcie proti povinnému o vymoženie 505,87 Eur s príslušenstvom, a to na podklade exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s. zo dňa 31.01.2008, sp. zn. SR 00272/08, ktorý podľa vyznačenej doložky mal nadobudnúť právoplatnosť dňa 18.02.2008 a vykonateľnosť dňa 21.02.2008.

Z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Partizánske sp. zn. 3Er/2320/2008 vyplýva, že oprávnený sa na podklade vyššie uvedeného exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s. zo dňa 31.01.2008, sp. zn. SR 00272/08, domáhal vykonania exekúcie proti povinnému pre vymoženie sumy 505,87 Eur s príslušenstvom. V uvedenej exekučnej veci súd prvého stupňa uznesením č. k. 3Er/2320/2008 - 21 zo dňa 8. februára 2010 exekúciu zastavil, keď dospel k záveru, že rozhodcovský rozsudok predložený ako exekučný titul je nevykonateľný. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 08.06.2010 v spojení s potvrdzujúcim uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 19CoE/176/2010 - 37 zo dňa 19. mája 2010.

V zmysle § 251 ods. 4 O.s.p. na výkon rozhodnutia a exekučné konanie podľa Exekučného poriadku sa použijú ustanovenia predchádzajúcich častí, ak tento osobitný predpis neustanovuje inak. Rozhoduje sa však vždy uznesením.

Podľa § 103 O.s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 1 O.s.p. ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Ak vec nespadá do právomoci súdov alebo ak má predchádzať iné konanie, súd postúpi vec po právoplatnosti uznesenia o zastavení konania príslušnému orgánu; právne účinky spojené s podaním návrhu na začatie konania zostávajú pritom zachované.

Podľa § 159 ods. 3 O.s.p. len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova.

Odvolací súd konštatuje, že zmyslom existencie prekážky právoplatne rozhodnutej veci je to, aby súd nekonal a nerozhodoval o veci, o ktorej už prv právoplatne rozhodol súd, prípadne iný orgán, ktorého rozhodnutím je civilný súd viazaný. Prekážka právoplatne rozhodnutej veci sa zaraďuje do kategórie neodstrániteľných väd konania, existencia ktorých má za následok zastavenie konania bez ďalšieho (iné rozhodnutie súdu v prípade existencie prekážky rozhodnutej veci neprichádza do úvahy). V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné poukázať na ustanovenie § 103 O.s.p., podľa ktorého kedykoľvek počas konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky konania, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania). V ustanovení § 104 ods. 1 O.s.p. je ďalej zakotvené, že ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Z citovaných ustanovení O.s.p. teda vyplýva, že podmienky konania, za ktorých môže súd vo veci konať, súd skúma z úradnej povinnosti a kedykoľvek za konania.

Podľa ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky k porušeniu procesnej podmienky prekážky rei iudicatae dôjde vtedy, ak sú kumulatívne splnené tri podmienky:

1. začne sa opätovne konať, hoci už bolo vo veci právoplatne rozhodnuté;
2. začne sa opätovne konať medzi tými istými účastníkmi;
3. a o tej istej veci.

Z ustanovenia § 251 ods. 4 O.s.p. je nutné vyvodiť, že pre exekučné konanie platia procesné podmienky, ktoré sú v podstate totožné s podmienkami sporového (nachádzacieho) konania. Na to nadväzujú aj dôsledky existencie nedostatku podmienok konania. Ak pôjde o neodstrániteľnú podmienku exekučného konania, súd je povinný exekučné konanie zastaviť, a to práve vzhľadom na ustanovenia § 103 a § 104 O.s.p. v spojení s § 251 ods. 4 O.s.p. Keďže Exekučný poriadok neobsahuje žiadne špeciálne ustanovenie, ktoré by upravovalo prekážku rozhodnutej veci, je potrebné aj na exekučné konanie aplikovať ustanovenie § 159 ods. 3 O.s.p., ktoré výslovne zakotvuje, že len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova. Pre posúdenie rozsahu tohto striktného zákazu je nevyhnutné posúdiť, čo sa rozumie rozhodnutím vo veci samej v exekučnom konaní.

Vecou samou sa rozumie nárok uplatňovaný iniciátorom súdneho (ale aj exekučného) konania, ktorý je predmetom konania, spolu s príslušenstvom tohto nároku. V exekučnom konaní je predmetom konania žiadosť oprávneného o tzv. nútený výkon rozhodnutia (exekučného titulu), a to v prípade, ak povinný dobrovoľne nespĺnil povinnosť vyplývajúcu z tohto rozhodnutia. Uznesenie, ktorým sa v exekučnom konaní rozhodlo o neprípustnosti exekúcie ako celku, bez špecifikácie jej časti, či určitých spôsobov vykonania exekúcie, je rozhodnutím súdu vo veci samej.

Odvolačný súd po preskúmaní veci konštatuje, že pred podaním návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie v predmetnej exekučnej veci, súd prvého stupňa už o totožnom nároku oprávneného, uplatnenom návrhom na vykonanie exekúcie a vyplývajúcom z toho istého exekučného titulu, medzi tými istými účastníkmi exekučného konania, právoplatne rozhodol, a to uznesením č. k. 3Er/2320/2008 - 21 zo dňa 8. februára 2010, ktorým súd exekúciu zastavil. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 08.06.2010 v spojení s potvrdzujúcim uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 19CoE/176/2010 - 37 zo dňa 19. mája 2010. Nakoľko uvedeným uznesením o zastavení exekúcie bolo právoplatne rozhodnuté o právnom nároku oprávneného, ktorý bol priznaný v predmetnom rozhodcovskom rozsudku, pričom skutkové okolnosti vedúce k záveru o nespôsobilosti tohto exekučného titulu zostali nezmenené, ide meritórne rozhodnutie, ktoré založilo prekážku právoplatne rozhodnutej veci. Vzhľadom na túto skutočnosť odvolací súd zastáva právny názor, že uznesenie súdu prvého stupňa č. k. 3Er/2320/2008 - 21 zo dňa 8. februára 2010 v spojení s uznesením tunajšieho krajského súdu č. k. 19CoE/176/2010 - 37 zo dňa 19. mája 2010, založilo prekážku veci rozhodnutej, a teda pokiaľ v totožnej veci podal oprávnený návrh na vykonanie exekúcie, v takomto exekučnom konaní nemožno pokračovať, a je potrebné ho zastaviť pre existenciu neodstrániteľnej prekážky konania.

Z uvedených dôvodov postup súdu prvého stupňa, ktorý opätovne posudzoval spôsobilosť totožného rozhodcovského rozsudku ako exekučného titulu v totožnej veci medzi tými istými účastníkmi konania nemožno považovať za vecne správny a preto odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil podľa § 221 ods. 1 písm. d/ O.s.p. a exekučné konanie zastavil podľa § 103 a § 104 ods. 1 O.s.p. <<http://www.epi.sk/main/goto.ashx?t=27&p=3406634-3406638>> v spojení s ustanovením § 251 ods. 4 O.s.p <<http://www.epi.sk/main/goto.ashx?t=27&p=4793422>>.

O trovách exekučného konania rozhodne súd prvého stupňa po právoplatnosti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne v pomere tri ku nule.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.